
1 MAART 2014 - TIEN JAAR TAIZÉGEBED IN VILVOORDE

‘Maak je geen zorgen, jullie hemelse Vader weet dat jullie dat alles nodig hebben.’ Op het eerste zicht lijkt dit evangelie gemakkelijk: we moeten ons nergens zorgen over maken, God zal wel voor ons zorgen, lekker comfortabel. Zoek eerst het koninkrijk van God, de rest komt wel vanzelf, zo staat er. Maar als we wat dieper nadenken, als we eens naar onszelf kijken, of toch als ik eens naar mezelf kijk, is dat toch ook weer niet zo’n gemakkelijke boodschap. Het leven van vandaag lijkt net het tegenovergestelde van wat Jezus ons hier voorhoudt: constant moeten we plannen en organiseren: het werk of de studies, het gezin, ons sociaal leven, .. We maken ons de hele tijd zorgen en proberen vooruit te kijken, onze toekomst te plannen. Jezus vraagt ons vanavond in dit evangelie om even halt te houden en te kijken. We mogen leven in en van het nu-moment, kijken naar wat er rondom ons gebeurt op dit moment, zonder ons zorgen te maken over wat er komen gaat. Jezus zegt ons te kijken naar de bloemen, de vogels, de natuur: hoe mooi en zorgeloos! Hij vraagt ons om even halt te houden, stil te vallen, en naar God te zoeken, de rest komt wel vanzelf. Dat is precies ook wat we vanavond willen doen en wat de grote kracht van Taizé is: even halt houden, stilvallen, kijken...niet zozeer naar de natuur, maar naar Jezus zelf, op het kruis. Proberen in alle eenvoud, met wat zang, een paar kaarsjes, enkele Bijbelteksten en vooral in de stilte, bij Hem thuis te komen, proberen te geloven en te vertrouwen dat Hij met ons op weg gaat en voor ons zorgt. Even alles loslaten en vertrouwen...Vertrouwen dat God zorg voor ons draagt is één van de kerngedachten van de Taizé spiritualiteit: ik herinner me bijvoorbeeld nog goed, hoe we in de voorbereiding van Taizé Brussel vaak samen zaten te vergaderen en ons grote zorgen maakten: gaan we wel genoeg gastgezinnen hebben? Krijgen we al die jongeren wel in de Kerk, hoe raken ze in Brussel? Of hoe terug thuis als het wat later wordt, enzovoort. De jongeman die ons vanuit Taizé begeleidde, Emilièn, zei telkens opnieuw: vertrouw maar, het komt wel in orde, maak je geen zorgen, altijd opnieuw zei hij: on doit avoir confiance, bijna op het irritante af want wij moesten het wel georganiseerd krijgen, maar hij heeft wel gelijk gekregen: het is allemaal goed gekomen. Loslaten is niet altijd gemakkelijk, maar momenten van stilvallen, kijken, zingen en bidden zoals de Taizéviering van vanavond helpen hierbij. Misschien kunnen we in de stille tijd die zo dadelijk volgt even heel bewust kijken en stilvallen. Kan ik af en toe de studies, het werk, het gezin en het organiseren loslaten? Waar vind ik het vertrouwen dat God voor me zorgt? Welke zorgen mag ik aan Jezus toevertrouwen en zelf loslaten? Laten we met dit evangelie en deze vraagjes, even in stilte bij God zijn.

Samuel Goyvaerts